

Περὶ Γραικικῆς, ἡ Ρωμαϊκῆς Γλώσσης, ἡ περὶ τῆς Κυρίως ἐπωνυμίας τῆς Εὐνίκης Διαλέκτου μας.

§ ξ. ΓΛΩΣΣΑΝ Αἴπλην κοινῶς λέγομεν τὴν τετριμένην, καὶ κοινῶς ὄμιλουμένην Δημοτικὴν Διάλεκτον, τὴν ὅποιαν καὶ Ρωμαϊκην Γλώσσαν ἐθνικῶς ὀνομάζομεν.

§ ξα. Αὐτὴ ἡ ἐπωνυμία ἔχει γνησίαν τὴν σημασίαν της. Οἱ Ἑλληνες κατὰ πολιτικὴν μεταρρύθμισιν τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας ἐπωνομάσθησαν Ρωμαῖοι πολιτικῶς, καθὼς καὶ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν ἐρρέθη· ἡ Κοινὴ Ἑλληνικὴ Γλώσσα συμμιγεῖσα μὲ τὴν Ρωμαϊκὴν, παρήγαγε τὴν διάλεκτον ἐκείνην τοῦ Παλατίου, τὴν ὅποιαν οἱ ὑπὸ τὴν Ρωμαϊκὴν Ἀρχὴν ὑποτελοῦντες Ἑλληνες, κατὰ κοινὴν χρῆσιν ὄμιλοῦσαν καὶ ἔγραφον. Εὔκολον εἶναι νὰ πληροφορηθῇ αὐτὴν τὴν ἀληθειαν ὅποιος θελήσῃ νὰ παρατηρήσῃ τὰ εἰς διαφόρους Ἰερομοὺς τῆς Βυζαντίδος περιεχόμενα, ἀπὸ διαφόρους τόπους καὶ χώρας γράμματα, ἡ γραμμάτων τεμάχια.

§ ξβ. Αὐτὴ ἡ Διάλεκτος, διὰ τὴν ἐπιμιξίαν τῶν διαφόρων ἐθνῶν, καὶ μᾶλιστα διὰ τὸ ἐτερόγλωσσον τῶν ἀνὰ πᾶσαν πόλιων καὶ χώρων ξένων σρατιωτῶν, οἱ ὅποιοι ἐκπαλαιοὶ διαφόρως ἐπρόφερον τὰς διάλεκτους, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἀθηναῖος, κατήντησε διόλου Χυδαική, ὡςε περὶ τὰ τέλη τῆς Ρωμαϊκῆς Βασιλείας τελείως ἐκβαρβαρίσθη.

§ ξγ. Μὲ αὐτὴν τὴν ἐκβαρβαρισθεῖσαν χυδαίαν Ρωμαϊκὴν Διάλεκτον ἐνωθεῖσα ἡ ἀπλουσέρα Ἀττικὴ, εἰς τοὺς περὶ τὴν ἀλωσιν δυσυχεῖς ἐκείνους χρόνους, παρήγαγε τὸ μιξοβάρβαρον ἐκεῖνο ὑφος, τοῦ ὅποιού ἴδεαν ἀκριβῆ ἡμπορεῖ νὰ λά�ῃ καὶ περίεργος ἀπὸ τὰ Γραικοβάρβαρα λεξικὰ τοῦ Μεουρσίου, καὶ τοῦ Ποσκίου, καὶ ἀπὸ τὴν συλλογὴν τῶν διαφόρων γραμμάτων

